

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 157 stemmer mod 11.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. 230. Fremsat 10/6 75. Første behandling 13/6 75. Betænkning 13/6 75. Anden behandling 17/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 168 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner.

(Lovforslag nr. 219. Fremsat 13/5 75. Første behandling 22/5 75. Betænkning 6/6 75. Anden behandling 17/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hagen Hagensen (KF):

I fortsættelse af de bemærkninger, jeg gjorde ved andenbehandlingen, og efter at løn- og prisindeks er udgået af beregningen som grundlag for udgiftsbehovskriterier, så må jeg, selv om lovforslaget indeholder enkelte forbedringer, meddele, at min gruppe vil stemme imod lovforslaget. Der er tale om, at man ikke yder retfærdighed over for kommuner, der lider af affolkingsproblemer, og som i øvrigt som centerkommuner

har særlige forpligtelser. Det gælder for hovedstadsområdet. Derfor kan vi ikke give vores stemme til dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 140 stemmer mod 8; 20 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen [af Ove Jensen m. fl.].

(Lovforslag nr. 115. Fremsat 7/3 75. Første behandling 4/4 75. Betænkning 6/6 75. Anden behandling 17/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg tager naturligvis ikke ordet for at give den overraskende meddelelse, at centrum-demokraterne stemmer for dette forslag, men jeg vil for det første godt som en lille efterklang til en debat, der var forleden, hvor jeg ikke kunne deltage, sige, at jeg beklager meget, at det overhovedet kan indgå i denne debat, hvordan forslaget virker for en lille klat godsejere forskellige steder i landet. Det er jo fuldstænding uden betydning.

Maskinarbejderen i Mørkhøj, i Viby, i Hasseris og rundt omkring, der betaler kæmpebeløb i grundskyld, han har ingen fornøjelse af, at en godsejer betaler endnu større beløb, men han har fornøjelse af at få denne grundskyld sat ned, så han bedre kan være sikker på at blive siddende med sit hus. Det er det, sagen ganske enkelt drejer sig om.

Der har i mange år været den overtro, at højere grundskatter betød højere skat på de rige. Det er, som folk ikke vil indse, at grundskatterne jo bliver trukket fra på ejendomsskemaet, og derfor gælder det, at jo større indkomst man har, desto mindre

[Erhard Jakobsen.]

betaler man selv, desto mere betaler skattevæsenet. Det er den første fundamentale fejltagelse.

Den anden er den, at man tror, det i almindelighed er folk med store indtægter, der har fast ejendom. Også det er forkert. Centrum-demokraterne hilser med tilfredshed, at der nu ser ud til at være flertal for at få dette lovforslag igennem, men vi beklager, at der ikke er blevet tid til at behandle det forslag, som vort parti allerede for længst fremsatte om, at man så også gør noget ved den kommunale grundskyld. Jeg havde nær sagt, det er jo simpelt hen nødvendigt, for enhver kan se fristelsen, der i de kommende måneder ligger i kommunerne, hvor man skal finde udvej for at skaffe penge til budgettet for 1976-77. Man behøver ikke være en stor spåmand for at sige, at hvis ikke vi i folketinget snart tilkendegiver, at vi vil gøre noget over for kommunerne i 1976-77, så vil langt de fleste kommuner sætte grundskylden i vejret med de 5 promille, som amterne er kommet til at sætte den ned med, ud fra den motivering, at det bliver jo det samme for borgerne, som det var i forvejen. Derfor vil jeg håbe, at der også i dag må falde sådanne udtalelser fra forskellige partiers side, at kommunerne er klar over, at de kan risikere i oktober-november måned at få lagt et loft over adgangen til at udskrive højere grundskyld i 1976-77.

I øvrigt alle gode ønsker med dette lovforslag; jeg håber, det kan vedtages med et flertal her i dag — være det så spinkelt.

Karlskov Jensen (V):

Når jeg tager ordet her ved tredje behandling, så hænger det sammen med, at der ved anden behandling forleden blev fremført en række påstande, som jeg ikke rigtig synes der var hold i.

Nu kom det jo til at ligge sådan, at det ligesom blev et spørgsmål om, at det var landbruget, der skulle lattes i denne forbindelse. Mit partis ordfører gjorde rede for, at det kun drejer sig om en lille del for landbrugets vedkommende og en større del for andre.

Det, som jeg gerne vil sige, er, at her er der tale om noget, der virker konkurrenceforvridende for landbrugets vedkommende.

Vi har ikke tilsvarende grundskatter i de andre EF-lande, og det er altså med til at forvride vores konkurrenceevne. Det skal ses i sammenhæng med, at mens landbrugsproduktionen og -eksporten stiger i en række af de andre EF-lande, så har vi måttet notere en nedgang i første kvartal på 223 mill. kr., og det vil altså sige, at vores valutabalace forringes, fordi vore eksporterhverv ikke har de vilkår, der skal til for at konkurrere på lige fod.

Det blev nævnt som en påstand her fra flere sider, at vi nu havde en forrentningsprocent i landbruget, der betingede, at de forhold, der var gældende tidligere, ikke kunne opretholdes. Det er heller ikke korrekt. I de sidst afsluttede regnskabsår har forrentningsprocenten for det samlede danske landbrug i gennemsnit af handelsværdien været 2,9 pct. — 2,9 pct., det er gennemsnittet for samtlige landbrug.

Jeg vil slutte med at sige, at landbruget vil naturligvis betale indkomstskat på linje med alle andre, landbruget vil betale formueskat på linje med alle andre, landbruget vil betale forbrugsafgifter på linje med alle andre. Det er klart, og der er ikke tale om andet. Men her er der tale om, at man oven på dette som en særbyrde på et erhverv lægger disse ejendomsskatter. Jeg gad nok se dem, der kan mene, at det er retfærdigt. Man bryder afgørende med det princip, som ellers er knæsat her i huset, at skatter er noget, der skal betales efter evne. Her er der tale om en skat, der skal betales, helt uanset om der overhovedet er nogen skattepligtig indkomst eller ikke.

Derfor må jeg anbefale, at man overvejer disse forhold og stemmer for det foreliggende forslag om nedsættelse af amtsgrundskylden.

Karl Nielsen (S):

Ved anden behandling udtalte hr. Jens Møller mange fornuftige ord fra denne talerstol. Der blev sagt ting, som helt falder i tråd med det, jeg sagde ved anden behandling.

Hr. Jens Møller var inde på nogle af de samme ting. Dette med, at disse 400 mill. kr., som grundejerne bliver lettet, bliver flyttet over til den personlige beskatning. Endvidere var hr. Jens Møller inde på, at det var de store jordbesiddere, der ville få

[Karl Nielsen.]

den største fordel. Hvis vi tager jordbesiddere med en grundværdi på 500.000 kr.— 1 mill. kr., vil de få ret væsentlige lettelser. Kommer vi op i godsejerklassen, så drejer det sig om flere hundrede tusinde kroner, vi forærer godsejerne. Det hjælper ikke noget, at hr. Erhard Jakobsen fra denne talerstol siger, at maskinarbejderen i Århus eller Viby, eller hvor det var, er interesseret i at få amtsgrundskyldpromillen nedsat, og han er ligeglad med, om godsejeren slipper billigere i grundskyld. Det er nu engang sådan, at det, vi letter for de store jordbesiddere, enten det er godsejere eller det er større gårdejere, det skal betales af andre, og det bliver i størst mulig udstrækning lønmodtagerne, også maskinarbejderen i Århus eller Viby.

Derfor vil jeg anbefale meget stærkt, at vi her stemmer imod dette lovforslag.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal ikke gentage de mange argumenter, der var imod dette forslag ved anden behandling. Jeg skal nøjes med at lykønske fremskridtspartiet. I dag har fremskridtspartiet virkelig grund til at spise marcipanbrød. I har virkelig her fået den side af salen med jer, som ikke ser på de sociale hensyn. Det er rystende, at I nu — efter hidtil kun at have fået afskaffet hestevognene i hæren — eventuelt skal få et lille flertal for dette forslag. Det er en meget heldig situation for fremskridtspartiets politikere. Nu kan I sige: vi har været med til at nedsætte amtskatterne med et meget stort beløb; vi kan ikke gøre for, at amterne har sådan nogle dårlige politiske flertal, at de ikke ville følge det op, men at de satte indkomstskatterne op i stedet for.

Men lykønsningen kan ikke gælde venstre og konservative. Venstre og konservative har tit rumlet med dette forslag, og vi har lige hørt en typisk venstreargumentation her fra talerstolen. Men der er ikke meget at råbe hurra for, nu hvor man kan gå ud og sige: vi kunne ikke få det gennemført gennem de mange år, men nu er fremskridtspartiet heldigvis kommet og har hjulpet os. Venstres og konservatives politikere kan nemlig ikke gå ud og sige: vi er helt overbevist om, at amterne naturligvis skal spare disse 400-500 mill. kr. Man ved udmærket godt, at

dette ikke er et spareforslag, men at der er tale om en skatteomlægning. Jeg synes, der kunne være grund til at trøstespise for venstre og konservative.

Men ellers skal jeg kun rette nogle henvendelser til kristeligt folkeparti. Vi hørte alle med megen sympati på hr. Jens Møllers opfattelse af fremskridtspartiets forslag. Jeg har det her i duplikeret form, og jeg vil appellere til kristeligt folkepartis medlemmer om dog at tro på, hvad deres formand siger om dette forslag. Han siger, at der er kun ét godt at sige om det, og det er, at det afskaffer skatten på produktionsjord, og dermed er også alt godt sagt. Det er et stort tab for amtskommunernes kasser, og det vil medføre stigning i skatterne — og dermed mener han jo indkomstskatterne. Det mener jeg virkelig man bør høre efter i kristeligt folkepartis gruppe.

Kristeligt folkepartis formand siger videre, at det er kun til fordel for de store jordbesiddere, og det er ofte de mennesker, der i forvejen betaler forholdsvis lidt i skat. Det burde man også skrive sig bag øret, når man vil kalde sig et socialliberalt parti. Endelig fremhævede hr. Jens Møller, at mange, der nu tror, at de skal slippe billigere i skat, vil blive slemt skuffet. De vil opdage, at det ikke vil kunne komme til at betale sig for den store, brede befolkning.

Jeg mener i og for sig, at hr. Jens Møller har fremført en af de bedste argumentationer for, at man bør stemme imod dette forslag, og jeg kan kun opfordre kristeligt folkeparti til dog at tro på, hvad deres formand siger.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg hører aldeles ikke med til dem, der skal trøstespise. Her er tale om et forslag, som vi gerne ser gennemført, og vi vil stemme ja til dette lovforslag.

Det skal ikke stå uimodsagt, hvad fru Aase Olesen nylig sagde, idet hun lægger helt andre ting ind i lovforslaget, end der er tale om. Der er tale om, at beskætningsgrundlaget er blevet væsentlig udvidet gennem de høje vurderinger, der ikke mindst er kommet i og omkring de større byer. Det kommer til at ramme ganske mange, og her skal jeg slet ikke tale om landbruget, for det betyder i den forbindelse ikke nær så meget, som man søger at drage frem i denne debat.

[Hagen Hagensen.]

Der er tale om, at der netop skal hjælpes over for de almindelige grundejere, der på grund af højere vurderinger har været udsat for at få en væsentlig forøgelse af deres skat. Det er vurderingsstigningerne, det drejer sig om, og her er der ikke tale om, at man vil komme og forære noget til noget enkelt erhverv eller til særlig store grundbesiddere.

Jeg vil gerne føje til, hvad jeg også sagde forleden dag: jeg kan ingen mening have om, hvordan der kan spares rundt om i amterne, men det, man gør her, er efter min mening en retfærdighedsgerning som følge af de meget høje vurderinger.

Dermed skulle efter min mening grundlaget for at stemme for dette lovforslag være helt i orden. Om man så senere skal tage fat på også de kommunale grundskyldpromiller, som hr. Erhard Jakobsen talte om, det vil vi da gerne være med til at se på. Der er flere forhold, der gør sig gældende, som måske ikke er helt så overskuelige, som de er her; i hvert fald er der én ting, der gør sig gældende, nemlig at hvis vi først tager fat på det til efteråret, kan det næppe få virkning fra det kommende budgetår. Det må vi se på en anden gang.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti har ikke ændret stilling til dette forslag. Vi mener stadig, at det har mange uheldige virkninger, sådan som jeg har fremført det under anden behandling. Jeg skal ikke gentage dem her, dels har andre gjort det, dels er det jo ikke ligefrem ord, vi mangler i denne sal.

Men dette forslag indeholder jo også en nedsættelse af amtsskatterne på landbrugets produktionsjord. Det er rigtigt, at det er stort set det eneste, der kan siges positivt om forslaget. Men kristeligt folkeparti har i valgkampen, både denne gang og sidste gang, lovet vælgerne, at vi ville arbejde for en nedsættelse af skatterne på landbrugets produktionsjord.

Det er en meget vanskelig situation, vi har stået i ved denne afgørelse, det skal ingen hemmelighed være, men vi mener, det er så væsentligt, at vælgerne kan stole på et politisk partis udtalelser under en valgkamp, at vi føler, vi ville svigte vælgerne, hvis vi gik imod dette forslag på trods af alle dets

uheldige sider. Vi føler os altså bundet af vore løfter til vælgerne og har derfor besluttet i gruppen at stemme for forslaget.

Men samtidig må vi dybt beklage de uheldige følger, det vil få, og vi må slå fast, at ansvaret for disse uheldige følger først og fremmest må ligge hos de partier, der nedstemte vores ændringsforslag ved anden behandling, for dette ændringsforslag ville nemlig have givet det positive, nemlig lettelserne af skatterne på produktionsjord, ville have gjort det på en mere social måde og ville have rensset forslaget for næsten alle dets uheldige konsekvenser. Jeg kan kun beklage, at man ikke kunne se det, at man stemte vores forslag ned.

Nu står vi i denne situation, men altså: tvunget af vore løfter til vælgerne vil vi stemme for forslaget.

Kaj Hansen (DKP):

Det var dog en ynkelig tale, hr. Jens Møller her afleverede efter den tale, han holdt i forgårs, hvor han rettede et knusende angreb på det forslag, som der her om lidt skal stemmes om.

Der er nogle hårde kendsgerninger, der ikke er til at komme uden om i denne sag. I 1970-71 fik amterne 1.371 mill. kr. i indkomstskat og 896 mill. kr. i grundskyld. I budgettet for 1975-76 opkræves der 5.582 mill. kr. i indkomstskat, det svarer til en stigning på 307,1 pct., mens grundskylden kun er steget til 1.547 mill. kr. svarende til en stigning på 72,6 pct. Så kan enhver se, hvad der faktisk er sket, på baggrund af at man har haft et loft over promillen på disse 20 promille, som har tvunget amtskommunerne til at udskrive stadig større og større indkomstskatter. Dermed ændrede man i virkeligheden på skatteprincippet, idet indkomstskatten er proportional, mens grundskylden er progressiv. Hvis grundskyldpromillen nu skal sænkes med 25 pct., så betyder det et tab på 388 mill. kr. Hvor skal de hentes? De skal selvfølgelig hentes over en forhøjelse af den amtskommunale indkomstbeskatning. Og mens skattebyrden ændres til mægtig stor fordel for disse godsejere og andre, som vi har talt om, så er det jo sådan, at disse godsejere i forvejen er blevet fritaget for at betale kapitalvindingsskat, og for nogle år siden forærede vi dem alle de

[Kaj Hansen.]

kæmpebeløb, som kom sammen med de EF-fordele, der var for landbrugets vedkommende.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Møller, at der må være et eller andet skriftsted, hr. Jens Møller ikke rigtig har forstået. Det, hr. Jens Møller her er i gang med, det er at tage fra de fattige og give til de rige. Jeg tror, hr. Jens Møller skulle læse over på det skriftsted en gang til, for hvis kristeligt folkeparti, der er afgørende i denne sag, stemmer for dette forslag, så står de politisk afklædt over for alt folket, og så er det i virkeligheden hykleri fra ende til anden, når man vil foregive at tage sociale hensyn, når man vil foregive at varetage de små folks interesser og varetage dem på bedst mulig måde.

Nu siger hr. Jens Møller, at det er, fordi man ikke vil svigte vælgerne. Ja men jeg kender utallige taler, som kristeligt folkepartis talere har holdt, hvor de har sagt: når vi kommer i folketinget, så vil vi tage meget, meget vidtgående sociale hensyn. Jeg synes, hr. Jens Møller skulle komme herop og forklare, hvor det sociale indslag ligger i den lovgivning, der her snart skal til afstemning.

Det er en ret ejendommelig situation. Efter at fremskridtspartiet har murret og maset sig frem på alle leder og kanter, så tager de kristelige dem nu i hånden og er faktisk med til at føre et fremskridtsforslag igennem. Det er en alliance, som hele det danske folk skal bemærke sig. Og det klares jo ikke alene med den afstemning her, det er helt ganske givet, at det er noget, der vil blive stående, og det er noget, der vil komme til at gå over i historien, og det skal aldrig lykkes kristeligt folkeparti at fravige det ansvar, de her påtager sig, hvis de stemmer for denne lovgivning.

Sigsgaard (VS):

Også jeg lyttede med dyb undren til hr. Jens Møllers tale, som jeg også godt vil karakterisere som noget af det ynkeligste, jeg har hørt fra denne talerstol. Jeg føler trang til måske med en let omskrivning af et ord at sige, at det gode, som de siger de vil, det gør de ikke, og det onde, som de siger de ikke vil, det gør de. Og så beklager de det

oven i købet bagefter — det gør det næsten værre.

Jeg har lyst til at gøre en bemærkning i anledning af hr. Erhard Jakobsens indlæg. Hr. Erhard Jakobsen excellerer jo i at stå her på talerstolen og foregive, at han taler så den ene, så den anden almindelige lønarbejders sag. Denne gang var det i særlig grad maskinarbejdernes sag, hr. Erhard Jakobsen talte, både maskinarbejderne i Hasseris og specielt vel dem i Gladsaxe — ja, det var Mørkhøj i dag — og maskinarbejderne forskellige andre steder. Nu vil jeg godt for det første til det sige, at det er vel et meget stort spørgsmål, om det er en fordel for maskinarbejderen, der bor i sit eget hus, at dette forslag vedtages. Der er jo den hage ved det, at forslaget naturligvis, som andre har redegjort for, bliver fulgt op af højere indkomstskat, og her forholder det sig jo sådan — det burde hr. Erhard Jakobsen vide — at der er en tendens til, at maskinarbejdere har noget højere trækprocenter gennemgående, end godsejerne i dette land har. Det skal man nok lige huske på. Dernæst burde hr. Erhard Jakobsen også huske på, at i det omfang der overhovedet kan blive tale om en fordel for maskinarbejderen i eget hus — og jeg tror ikke, der bliver tale om en sådan fordel — så skal den i hvert fald betales af den maskinarbejder, der bor i lejeboligen, men han finder af en eller anden grund aldrig nåde for hr. Erhard Jakobsens øjne.

Det andet, jeg vil sige, er, at nu har man sparet og sparet og sparet fuldstændig hysterisk, og jeg tør også godt sige fuldstændig hensynsløst, igennem måneder. Man har skåret ned på daginstitutionerne. Man har skåret uddannelsesstøtten ned. Man har skåret først og fremmest reallønnen ned ved at gribe ind i overenskomstforholdene dengang i marts måned. Man har skåret ned i ét væk. I dag har man skåret ned på bibliotekerne, og så her, dagen før folketinget tager på en sommerferie, som aldeles ikke på nogen måde er velfortjent, da slår man flot ud med hånden og forærer en halv milliard kroner til de besiddende. Velbekomme, må jeg sige.

Aksel Pedersen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige til fru Aase Olesen, at venstre går ikke ud og siger,

[Aksel Pedersen.]

at amterne nu skal spare et eller andet beløb. Vi har fået igangsætningstidspunktet fastsat til 1976-77, så amterne har mulighed for at indregne det beløb, de ønsker, i det nye budget, som de nu laver.

Det bliver sagt fra hr. Kaj Hansens side, at det er et fremskridtsforslag, man nu vedtager. Ja, det er det, men det er også venstres forslag fra sidste samling, og dermed er vi selvfølgelig enige med dem i linjen.

Hvis vi ser på stigningen i 1973 i ejendomsskyldvurderingen og grundskyldvurderingen, da var den så stor, at de fleste kommuner reducerede deres udskrivningsprocent for at få et beløb, som man fandt det var rimeligt at udskrive på grundskylden. Amtsgrundskylden ville, hvis den var nedskrevet med 5 pct. på det tidspunkt, lige bestemt have fulgt den normale prisstigning i landet, men det gjorde man jo ikke, fordi der var lov for, at det kunne man ikke.

Mit spørgsmål bliver så: hvordan vil stigningen være efter vurderingen i 1977? Allerede på nuværende tidspunkt ved vi, at man tillægger ca. 60 pct. til handlerne ude omkring. Det vil altså sige, vi får meget store stigninger, som stadig væk skal belastes med de 20 promille i amtsgrundskyld. Jeg kan nævne en ejendom, som hører til mellem de 3 pct. største ejendomme i landet. Der vil 5 promille betyde 2.500 kr. Det er nemlig en ejendom med en grundskyld på 500.000 kr. Har man en normal indkomst, vil det sige, at den reelle besparelse faktisk bliver 800 kr., som så er til øget investering.

Hr. Buchart Petersen var inde på de meget store godser, der kunne spare 100.000 kr. Ja, det er rigtigt, men når vi nu konstaterer, at Danmark inden for EF-området har mindre investering end de øvrige EF-lande, hvis vi holder os til landbruget, så er 100.000 kr. også kun prisen til anskaffelse af en stor ny traktor.

Endnu en gang vil jeg nævne den sammenhæng, som findes mellem 3 skatteformer. Det er grundskat, det er formueskat, og det er kapitalvindingsskat. Venstre ønsker ikke grundskatter. Vi ønsker heller ikke formueskatter. Vi er til gengæld gået med i et forlig om kapitalvindingsskat. Begrundelsen er, at man skal ikke beskatte kapitalen, mens den bruges som arbejdsredskab, og det

tror jeg nok venstre vil fastholde som princip.

I øvrigt vil jeg sige med hensyn til grundskatterne, at vi da nok personlig hellere havde været med til, at vi havde sat en overgrænse på den samlede grundskat i en kommune, men nu ligger forslaget, som det er her.

Vi finder fra venstre, at denne afstemning vil komme til at gå meget tæt, og vi finder også, det kan have en vis historisk interesse at vide, hvordan der bliver stemt, og vi beder derfor om, at afstemningen bliver foretaget ved navneopråb.

Formanden:

Afstemningen vil blive foretaget ved navneopråb.

Ritta Ahm (KrF):

Ved denne afstemning om dette lovforslag har jeg taget et særstandpunkt og kan derfor ikke stemme sammen med mit parti. Der ligger ingen som helst sensation bag min afvigende holdning i forhold til mit parti, for jeg går fuldt ind for nedsættelsen af skat på produktionsjord, men jeg er af den opfattelse, at nærværende forslag er for vidtgående, idet jeg ikke mener, amterne i dag kan skaffe disse 400-500 mill. kr., som dette forslag koster at føre igennem. Det vil betyde en stærk forøgelse af de personlige skatter. Jeg vil derfor i henhold til grundlovens § 56 stemme efter min egen overbevisning, og det vil sige, at jeg undlader at stemme.

Maisted (FP):

Efter fru Ritta Ahms meddelelse kan jeg jo ikke takke for et flertal for dette lovforslag, men jeg må gøre fru Ritta Ahm opmærksom på, at det, det drejer sig om, er lettelser af omkostningerne for erhvervslivet, og det er huslejelettelser. Med hensyn til begrebet store godsejere skal vi så ikke omskrive det og sige, at der er tale om store erhvervsvirksomheder? Så kommer vi sandheden nærmere. Hvis det er sådan, at man også fra socialdemokratiet siger, at man ikke vil lette omkostningerne for erhvervslivet, så får det jo en helt anden betydning, for så betyder det, at alle deres støtteforslag er fremsat under falske forudsætninger.

Hvis vi går ind på den problematik, at

[Maisted.]

der skulle være et overskud for en stor virksomhed med den skatteprogression, vi har, så er dette jo en direkte dårlig forretning for de store jordbesiddere. Jeg giver hr. Erhard Jakobsen fuldstændig ret i hans betragtninger om beskatning i øvrigt.

Fru Aase Olesen var bekymret over, at fremskridtspartiet skulle få vedtaget lovforslaget. Det betyder altså, at hvis der kommer et lovforslag med god mening, så mener fru Aase Olesen, at man skal stemme imod. Vi havde dog ikke den opfattelse, da vi sammen kunne stemme om ændring af loven om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner. Jeg synes, det er en mærkelig opfattelse. Skal vi ikke lade indholdet af lovforslagene være afgørende for, hvordan vi stemmer?

Jeg håber, at fru Ritta Ahm vil ændre opfattelse, for der er ikke tale om nogen asocial indstilling i dette forslag; der er tale om en offentlig besparelse på 400 mill. kr., der rundt regnet forbruges hver dag af det offentlige.

Formanden:

Der er foreløbig indtegnet yderligere 6 talere. Jeg henstiller, at man fatter sig så kort, som man finder det muligt.

Erhard Jakobsen (CD):

At hr. Sigsgaard ikke ved, at Mørkhøj ligger netop i Gladsaxe, skal jeg lade gå upåtalte hen. Men derimod kan jeg ikke lade gå upåtalte hen, at man vover sig ind i en diskussion om disse ting uden at have undersøgt ganske nøjagtigt: hvordan virker i en kommune en højere grundskat i forholdet rig-fattig? I de 16 år, jeg var borgmester i Gladsaxe, lod vi det undersøge fra år til år, og vi kom hver gang til samme resultat, nemlig at ved at flytte skatterne over fra ejendomsskatter til indkomstskatter, kom vi til at ramme dem hårdest, der havde mindst indtægt i kommunen, såvel ejer som lejer — man må ikke glemme, at også lejerne betaler grundskat, de ser bare ikke noget til det, for den ligger i huslejen. Det er en undersøgelse, hvis resultat vi har fastslået år efter år, og jeg kan til trøst for hr. Sigsgaard og andre nævne, at netop da jeg gik af som borgmester, røg grundskyldpromillen straks i vejret. De konservative

stemte for, fordi de havde opdaget, at det betød, at manden med den store indkomst og den store villa slap billigere i indkomstskat, idet han jo kan trække sin grundskat fra på selvangivelsen.

Det er det, man ikke vil indse, og så står man her i dag og taler om, at indkomstskatterne bliver meget større. Overser man da fuldstændig, at hvis man letter grundskatterne med et beløb på nogle hundrede millioner kroner, så vokser indkomstmassen med dette beløb, og det vil sige, at personskatten allerede af den grund vokser med ca. 50 pct., hvis vi regner med 50 i gennemsnitlig trækprocent.

Jeg beklager, hvis medlemmer af dette ting tager stilling til sagen uden at have sat sig ind i hele skattemekanismen, sådan som den fungerer ude omkring, og som den er selvfølgelig for de folk, der har med det at gøre.

Alt dette med at hive det sociale ind i dette problem er hykleri. Det har intet med noget socialt at gøre. Det at hive en lille flok godsejere frem er fuldstændigt hykleri. Hvis den godsejer, der får foræret disse 100.000 kr., ikke sørger for at få dem investeret, kommer han jo til at betale indkomstskat af dem. Derfor er det da klart, at vil man fremme investeringerne, gør man det altså ad den vej; det er ikke godsejerens privatforbrug, der kommer til at stige, for så kommer han uundgåeligt til at betale skat.

Jeg gentager beklagelsen af, at vi nok ikke når at få gjort noget ved den kommunale grundskyld. Det er så meget mere beklageligt, som det er tydeligt, at der ude i kommunerne er en tendens til ikke at søge større indtægter gennem indkomstskat, for det er vældig upopulært, og så falder man over grundskyldpromillen og giver den en tak til, og det vil man måske føle sig særlig inspireret til, når dette forslag bliver vedtaget.

Det er ikke nogen opfordring til ikke at vedtage det; jeg tror bare, vi alligevel skal prøve til efteråret at få vedtaget en lov om, at der er loft over grundskyldpromillerne i 1976-77, og derefter er det på tide, at vi gør os fri af hele dette menageri, der hedder grundskyld. Det giver et par milliarder kroner i statens og kommunernes kasser, men den ene milliard betaler man jo tilbage igen, fordi de to milliarder må trækkes fra, og

[Erhard Jakobsen.]

med 50 pct. i gennemsnitlig trækprocent er den ene milliard provenutab på indkomstskatten.

Dertil kommer, at hvis man vil tale om papirusseri og kontoriusseri osv. noget sted, så er det da rigtignok inden for hele grundbeskatningen. Tænk på, at vi har statens ligningsdirektorat, vi har i hundredvis af vurderingsmænd, vi har vurderingsformænd, vi har skyldråd og skyldrådsformand, vi har landsskatteret og ligningsdirektorat, og vi har kommunernes edb-centraller til at udskrive skemaer — alt dette for at skaffe, skal vi sige netto 1 mia kr. ind. Det er på tide, folketetinget sætter sine sparebestræbelser ind også på det punkt. Centrum-demokraternes forslag har nu to gange sigtet imod det. Jeg håber, at dette lovforslag og denne debat kan bidrage til, at vi kommer i gang straks i den nye samling med at gå videre på dette felt.

Ove Hansen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Erhard Jakobsen, at jeg har jo også prøvet at være borgmester en årrække, og vi har også foretaget undersøgelser af, hvordan skat på fast ejendom virker, og hvordan det virker på den personlige indkomst. Men når hr. Erhard Jakobsen bruger Gladsaxe så meget, synes jeg, han gør én fejl: han nævner ikke dem, der får den største lettelse ved en reduktion af amtsskatterne nu på 25 pct. Det gør hele industriområdet, det er dem, der i omegnskommunerne betaler den store part af amtsskatterne; her får de nu en lettelse på 25 pct., og de skal ikke betale personlig skat til kommunen. De fleste industrivirksomheder er selskaber, der er inde under aktieselskabsskatten, som er en statsskat med en fast beskatningsprocent på 37. Uafhængigt af, hvad kommunerne, amtskommunerne eller staten udskriver i skat, er den fastsat til 37 pct. De får nu millionlettelser, og disse millionlettelser skal betales også af parcelhusejerne og i særdeleshed af lejerne. Det synes jeg lige skal med ind i billedet.

Så er der talt om, at det her drejer sig om 400 mill. kr. Ja, det gjorde det, da fremskridtspartiet fremsatte lovforslaget i februar måned i år, for da gik det ud på, at det skulle ske i 1975-76, men man vedtog jo her ved anden behandling forleden dag, at

ikrafttrædelsen skal ske i 1976-77. Indenrigsministeren fortalte os ved samme lejlighed, at de direkte skatter til amtskommunen næste år stiger med 900 mill. kr., så det vil blive mindst 500 mill. kr., der nu skal overføres til gunst for dem, der har fast ejendom, og til mærkbar skade for dem, der ikke ejer fast ejendom. Jeg synes, det er urimeligt, at folketetinget tager en sådan beslutning.

Må jeg så sige noget om grundskyld til amtskommunen. I over 20 år har landbruget været fritaget for at svare grundskyld, det har man betalt fra statens side, amtskommunerne har betalt samtlige landbrugsjendommers grundskyld igennem 20 år. Men det var meningen, at når vi kom i EF, skulle denne begunstigelse, som jeg erkender var nødvendig og berettiget dengang, ophøre.

Nu, et par år efter at vi er kommet i EF, har man glemt alt det, og nu stiller man altså krav om en lettelse for denne skat, som man kalder skat på produktionsjord. Det lyder måske meget rigtigt at sige sådan noget, men det har ikke meget med virkeligheden at gøre. Det vil måske hjælpe de nuværende ejere, det skal erkendes, men jeg kan love for, at den begunstigelse, den lettelse, den fordel, de opnår, omgående bliver kapitaliseret: for fremtiden vil landbrugsejendomme blive solgt til højere priser, og det er uheldigt for vort land.

Jeg vil altså meget henstille, at man overvejer ikke at overføre over 500 mill. kr. på dem, der måske bliver ringest stillet her i vort land.

Buchart Petersen (S):

Nu kan vi jo godt gøre denne diskussion kort, for der er ingen grund til at slæbe meget i det, der blev sagt her under anden behandling. Jeg vil gerne på Vestsjællands amts vegne takke fru Ritta Ahm fra kristeligt folkeparti for at have taget den stilling; jeg vil sige, i gåseøjne: gud ske lov der er et mandfolk i det parti, for vi kommer nok til at stå lige, og så falder sagen jo.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg gerne sige: det er forkert at sige oppe fra denne talerstol, at man skal sætte sig ind i sagen, at man har været borgmester i 20 år osv. osv. Der er også mange af os, der sætter os ind i sagen, hr. Erhard Jakobsen. Bl. a. fra Vest-

[Buchart Petersen.]

sjællands amt — det vil jeg gerne slå fast én gang til — skal vi overføre 26 mill. kr. af 456 mill. kr. totalt, hvoraf de 115 mill. kr. er på grundskyld og personskat 343 mill. kr.; altså af disse 456 mill. kr. skal vi overføre 26 mill. kr. på personskatten, den direkte skat, og hvor skal de så tages i al almindelighed, medmindre det bliver hos arbejdsmanden og ham, der bor til leje? Det er jo sandheden, og det må vi ikke glemme, om vi så taler om godsejere eller ej — lad det dog ligge for søren. Det korte af det lange er, at tidspunktet er forkert, det vil jeg gerne som slutreplik sige her i folketinget; tidspunktet er forkert til at komme med en sådan reform. Det er udmærket, at vi får den før eller siden; skat på produktionsjord skal væk, dækningsafgifter skal væk, for det vil hjælpe industrien. Men nu, hvor der skal være huslejerforhøjelser over hele Danmark og alle klager over skattebyrden, skal så en gruppe sættes ned i skat? Hvem kan forstå det? Det kan da ikke være andet end asocialt.

Jeg kan ikke forstå, at hr. Glistrup eller hr. Glistrups parti, fremskridtspartiet — lad mig endelig sige det — vil være bekendt på dette tidspunkt, hvor man ved der er nogle der har villaer uden for København — for herinde er der jo ingen amtsskat — og som sidder på en stor grund, måske har svømmebassin, og hvis børn går i en gratis skole, som alle vi andre skal betale til, for hvem hospitalssengene også er gratis, og som ikke betaler personskat, at foreslå, at de skal have en lettelse i grundskatten — det kan man søreme ikke være bekendt.

Men jeg vil gerne lige sige henvendt til venstre: at I ryger med, som jeg sagde ved anden behandling, på den galej, det kan I heller ikke være bekendt. Og lad mig sige i gåseøjne også: I, der sidder på flæsket, I skulle jo næsten skamme jer, når I går med på dette her.

Tak, fordi det falder.

Poul Dam (SF):

Allerede i romerretten spurgte man: cui bono — hvem har nytte af det? ved bedømmelsen af visse handlinger. Ved denne afstemning er det nok værd at spørge: hvem har gavn af dette forslag, hvis det bliver gennemført? Argumentationen er indviklet,

jeg skal holde mig til nogle ganske enkle ting ved det.

Hvis fremskridtspartiet får dette forslag vedtaget, har de ydet et klart bidrag til forhøjelse af indkomstskatten i dette land. Dette bør skrives med store bogstaver, for det viser, hvordan partiet arbejder.

Men hvad betyder det ellers? Ja, det betyder helt klart en nettolettelse for visse erhvervsvirksomheder, for grundejere, der har fast ejendom i amterne, men er indkomstskattepligtige i København og på Frederiksberg — det er selvfølgelig også en gruppe, som man kan gavne — det er sommerhusejere og ejere af lystgårde o. lign., og dernæst er der, som det lige blev nævnt, nulskatteydere, som selvfølgelig også vil have fuld gavn af det.

Men endelig er der jo grundejere, der bor i udlandet; folk, der har fast ejendom her i landet, men ikke er indkomstskattepligtige her i landet, har gavn af det. Derfor vil jeg egentlig gerne spørge fremskridtspartiet, om de har undersøgt, hvor meget den glade gavegiver, som nu vil belønne dem med en rejse til Bermuda, har af fast ejendom her i landet. Det kunne måske kaste et lys ind over gaven, ikke over gavens modtagelse, for den skyldes kun, at fremskridtspartiets gruppemedlemmer ikke har læst straffelovens § 144.

Karlskov Jensen (V):

Kun et par forholdsvis korte bemærkninger. Når man sidder og følger debatten her og bl. a. det indlæg, som hr. Buchart Petersen kom med for et øjeblik siden, må man få det indtryk, at Danmark stort set består af godsejere og millionærer. Men det er jo ikke rigtigt, de tæller så lidt i tal, og det er ikke dem, det drejer sig om.

Jeg vil gerne komme med et par bemærkninger til henholdsvis hr. Jens Møllers og fru Ritta Ahms indlæg før. Jeg forstod på hr. Jens Møller, at for at være hæderlig i politik måtte man være klar til at vedstå den politik, som man var gået ind for under valgkampen og altså forud for valget.

I denne forbindelse vil jeg gerne spørge, om fru Ritta Ahm har haft et andet program på dette felt ved det sidste valg, eller om hun er valgt på det samme princip, som

[Karlskov Jensen.]

hr. Jens Møller så klart gav udtryk for, og som jeg meget vel kan tilslutte mig.

Dernæst en praktisk oplysning til fru Ritta Ahms indlæg. Fru Ritta Ahm begrundede sin stilling med, at det ville være vanskeligt for amterne at skaffe dækning for det beløb, som grundskatterne nu blev lempe-
det med.

Jeg vil gerne nævne baggrunden for det her. Det er jo den, at ved den 15. alm. vurdering blev alle grundværdier sat voldsom stærkt i vejret, og det har ført til det resultat, at fra 1973-74 til 1974-75 er provenuet af indkomstskatterne steget med 38 pct., altså beløbet er steget med 38 pct., men det beløb, som ejendomsskatterne indbringer, er steget med 17 pct. Der vil altså ske en lille bitte justering af den voldsomme forskydning, der er sket, hvis dette forslag bliver vedtaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen) (FP):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de partier, som kan tilslutte sig forslaget, og det gælder da i særdeleshed hr. Jens Møller. Jeg havde nu også forventet, at hr. Jens Møller ville holde sig til sit eget program og sin egen landsmødevedtagelse og støtte dette forslag.

Jeg må sige, det skuffer mig meget, at fru Ritta Ahm har taget et særstandpunkt og dermed går imod sit eget partis program, sit eget partis landsmødevedtagelse og sin egen gruppe i dette spørgsmål. Jeg beklager meget fru Ritta Ahms særstandpunkt, som sandsynligvis bliver afgørende for, om dette forslag kan vedtages.

Jeg vil sige til fru Aase Olesens bemærkning om, at vi ikke ville vise sociale hensyn, at dette forslag er jo netop socialt vel afbalanceret. Det vil gavne pensionister, som jeg før har nævnt, som på grund af disse høje grundskatter ikke kan fortsætte med at bo i deres villaer, som de har boet i gennem en menneskealder. Det vil generelt nedsætte boligudgiften både for ejere og lejere, og forslaget vil gavne de mange og ikke de få. Det er nemlig rigtigt, som hr. Karlskov Jensen sagde, at man skulle tro, det var en millionærer, store villaejere og store jordbesiddere, der boede i dette land. Hvorfor bliver man ved med at køre frem med disse ganske få personer, som måske vil få en større gavn

af dette forslag? Hvorfor koncentrerer man sig ikke om de mange, de mange ganske almindelige landbrugere og erhvervsdrivende og folk, som vil få deres boligudgift nedsat? Jeg synes, det var mere realistisk at tale om dem.

I anledning af hr. Poul Dams bemærkning om, at vi hermed bidrager til at forhøje indkomstskatterne i dette land, må jeg gøre opmærksom på den kendsgerning, at vi i hvert fald foreløbig har bidraget til at lette indkomstskatterne i dette land med ca. 7 mia kr. Det er en helt anden historie, og hvis ikke fremskridtspartiet var kommet i folketinget, var det meget tvivlsomt, om der i det hele taget var kommet en diskussion om skattelettelse i september i fjor. Med dette forslag forsøger vi at lette også grundskatterne i dette land, så det var altså en noget søgt bemærkning, hr. Poul Dam dér kom med.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Bare dette, at jeg er blevet gjort opmærksom på, at jeg vistnok byttede om på tallene. Altså, det er grundskattebeløbet, der er steget med 38 pct. og indkomstskattebeløbet med 17 pct., og det er det, man udligner en lille smule med tallene her.

Karl Nielsen (S):

Jeg blev meget forbavset, da jeg hørte hr. Jens Møllers stemmeforklaring her i dag. Jeg har tidligere sagt, at hr. Jens Møller var inde på nogle gode betragtninger ved anden behandling, men det viser sig altså, at det bare var tomme ord, der blev sagt ved anden behandling, når hr. Jens Møllers parti nu stemmer for lovforslaget. Hr. Jens Møller erkender, at loven vil få en række uheldige virkninger for almindelige mennesker: lønmodtagere, husbrugere og små erhvervsdrivende, og kristeligt folkeparti har ved forskellige lejligheder brugt udtrykket, at de er garanter for de små i samfundet, men det synes jeg nok vi her i dag får indtryk af de ikke er. Det, man har tilbage til dem, man vil være garant for, er ord og atter ord, tomme ord. Det er en falskhed, som jeg synes man ikke kan være bekendt.

Må jeg til fremskridtspartiet sige, at dette parti ved passende lejlighed udråber sig selv som et arbejderparti, et parti, der repræsenterer

[Karl Nielsen.]

terer arbejderne i dette land. Jeg synes, I her har en glimrende lejlighed til nu at gå ud og fortælle arbejderne, at man forærer de store jordbesiddere i tusindvis af kroner, ja i millionvis af kroner.

Hr. Ove Jensen forsømte heller ikke ved denne lejlighed at tage pensionisterne frem, idet han sagde, at pensionisterne måtte gå fra hus og hjem — det blev sagt knap så hårdt, men det var det, der lå i det, og det samme argument brugte hr. Ove Jensen ved anden behandling. Da blev der spurgt: kan det påvises, at nogen pensionist har måttet gå fra hus og hjem? Det kunne hr. Ove Jensen ikke påvise. Hr. Ove Jensen er formentlig vidende om, at der findes en lovbestemmelse, der går ud på, at folke- og invalidepensionister kan få tinglyst ejendomsskatter, afdrag på kloak- og vejbidrag osv., så der er ingen pensionister, der skal gå fra hus og hjem på grund af grundbeskatning. Det er helt fejlagtige oplysninger.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg synes, det er trist, at vi er kommet ind på at drøfte alle mulige andre skatteforhold end netop det, vi skal drøfte: de amtskommunale skattepromiller. Jeg vil derfor gerne have lov til meget kort at søge at sætte tingene en lille smule på plads, for så vidt angår en del af de ting, der er blevet berørt her i dag.

Der er talt om, at aktieselskabsskat var en statsskat, og at erhvervsvirksomhederne derfor ville få mindre skat. For det første skal det siges, at en del af skatten går tilbage til primærkommunen, og for det andet skal det i den forbindelse siges, at hvad man ikke betaler i ejendomsskat, kommer man til at svare skat af.

Jeg vil også nødig have, at man blander andre skatteformer ind og vil tage stilling til dem. Jeg gjorde forleden dag en bemærkning om mit syn på kapitalvindingsskatten, som vi ikke kan lide. Hvorfor skal vi dog drøfte den nu?

Vi skal også passe på, at vi ikke bare står og taler, som om dette var et lovforslag, der kun kom ganske enkelte eller enkelte smågrupper af dem med størst indkomst eller dem, der måske har bedst vilkår, til gode. Det er jo ikke tilfældet. Det er det forøgede

beskatningsgrundlag gennem de undertiden vel endda oppustede jordværdier rundt omkring, der rammer ganske mange almindelige mennesker, og det kan ikke nytte, at man kommer her og taler om, at det er lejerne, der kommer til at betale. Også lejere får gavn af lavere amtskommunale grundskyldpromiller; jeg har forleden dag sagt, at det gælder ikke i Københavns og Frederiksberg kommuner, for at det nu ikke skal blive sagt bagefter.

Hvad angår pensionistgruppen, må jeg lige føje til, at det er jo således med den omtalte lov, som vel kan være god, at man skal have en forholdsvis begrænset indkomst og en ganske ringe formue, for at man kan nyde godt af den lov. Der er ganske mange, der ligger lidt over disse grænser, og som derfor har svært ved at komme igennem med tingene. Derfor bør man også tilgodese dem.

Jeg kan være enig med hr. Erhard Jakobsen i, at det kunne være ønskværdigt at optage hele vurderingssystemet og alt, hvad dertil hører, til overvejelse, men lad os gemme det og prøve på at tage ét skridt ad gangen, og lad os prøve på at få gennemført det, vi her taler om. Vi skal også senere drøfte spørgsmålet om produktionsjord, men det er en helt anden historie; der hører meget, meget mere med til det end det, man har nævnt i dag, for det er nemlig meget andet end landbrugsjord.

Lad mig så blot have lov til at sige i øvrigt i anledning af fru Ritta Ahms bemærkninger om — med henvisning til grundlovens § 56 — at hun ville stemme efter sin overbevisning: jeg går ud fra, at jeg har hørt rigtigt, at det skal forstås på den måde, at det gør fru Ritta Ahm altid, og det ikke skulle forstås som en undtagelse.

Aksel Pedersen (V):

Jeg vil gerne citere, hvad hr. Jens Møller sagde d. 11. januar 1974 under førstebehandlingen af forslag til lov vedrørende skat til amtskommunen, Folketingstidende 1973-74, sp. 446:

„I og for sig er det et lovforslag, som vi kun kan hilse med glæde, idet der er tale om, at der bliver en mindre stigning i skatterne, end der ellers ville være, og da vi principielt er imod skat på boligen, skulle man jo tro,

[Åksel Pedersen.]

at vi uden videre kunne gå ind for det. Det kan vi imidlertid ikke, og årsagen er det tidspunkt, det fremkommer på."

Det vil altså sige, det er fremsættelsestidspunktet, der bliver begrundelsen på det tidspunkt. Videre siges der længere nede:

„... og vi mener også, at der må være mulighed for forhandling om nedsættelse af promillen, at det ikke ligefrem behøver at være helt ned til 15 promille, men kun måske til 17 eller 18 promille.“

Nu ved jeg ikke, hvor kristeligt folkepartis promillegrænse ligger, men da det her er amtsskattepromillen, må de jo selv finde frem til det.

Til fru Ritta Ahm vil jeg blot sige: man rammer dem, der investerer, man rammer de sparende pensionister. Man straffer altid dem, der sparer op. Man rammer huslejerne, idet man også havde mulighed for at nedsætte huslejerne med 2-3 kr. pr. m² igennem denne besparelse. Kristeligt folkeparti har altså et standpunkt, men man har også en mulighed for at torpedere eget standpunkt og egen ordholdenhed.

Maisted (FP):

Af hensyn til hr. Poul Dam og socialdemokratiet skal jeg gentage, at vi ønsker ikke, at der skal opkræves skatter, fordi man letter de offentlige udgifter med 400 mill. kr.

Lad os kigge engang på dette problem, for på den ene side står det jo klart, at her er tale om en skattelettelse, der betyder, at omkostningerne for erhvervslivet sænkes, og på den anden side har vi et socialdemokrati, der vil øde millioner eller milliarder kroner ud på støtteordninger til erhvervslivet, der er skatteyderfinansieret. Der er den forskel på os, at skattelettelser fører til et frit samfund, men støtteordninger til erhvervslivet fører til socialisering.

Så siger hr. Buchart Petersen, at tidspunktet er forkert. Ja det er efter socialdemokratiets opfattelse altid et forkert tidspunkt at fremsætte forslag om skattelettelser på.

Anna Dorith Skriver (V):

Jeg er skuffet over én ting i dette folketings, og det er, at selv erfarne politikere prøver at give indtryk af, at man kan splitte økonomien op i en lønmodtagerpolitik og en

økonomisk politik for alle andre. Vi ved godt alle sammen, hvor nøje det hænger sammen, og ligesådan ved vi, at en nedsættelse af grundskylden også vil give en nedsættelse af huslejerne på grund af den omkostningsbestemte husleje.

Jeg forstår, at fru Ritta Ahms grund til at svigte partiets valglofter er bekymring for, hvor amterne nu skal få pengene fra til deres udgifter. Kristeligt folkeparti kunne nok sagtens have overbevist fru Ritta Ahm om, at de forhøjede vurderinger ville give bedre dækning for nedsættelse af grundskatterne. Kristeligt folkeparti har udtrykt stor ulyst til at følge sine valglofter. Det ville heller ikke have bekommet dem ret godt, men nu redder fru Ritta Ahm smukt sagen for dem. Jeg ved, at hun er glad for sit folketingsarbejde, så jeg beklager, at det er hende, der blev offerlam.

Ritta Ahm (KrF):

Ingen fra andre partier skal belære mig om, hvad der står i vores program, det kender jeg udmærket godt. Derimod tror jeg nok, at der er en hel del her i denne sal, der burde se lidt mere på grundloven.

Den fg. indenrigsminister (Per Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det har været en oplysende debat, og det er naturligvis også en oplysende debat, som vi i regeringen vil tillægge betydning, tillægge vægt.

Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder i debatten. Der har været fremført argumenter, som næppe står sig i virkelighedens verden. Af og til kan man blive lidt skuffet; jeg er f. eks. lidt skuffet, når hr. Karlskov Jensen sammenligner forhøjelsen af ejendomsbeskatningen på 38 pct. med forhøjelsen af indkomstbeskatningen på 17 pct. Hr. Karlskov Jensen ved godt, at det ene er en forhøjelse, der står fast i 4 år, mens det andet formentlig er en forhøjelse, der bliver suppleret op hvert år, og derfor er sammenligningen ikke rimelig.

Der kunne fremføres andre argumenter, andre synspunkter. Jeg har med interesse noteret mig de erfaringer, hr. Erhard Jakobsen har gjort i Gladsaxe, men det synes, som om hr. Erhard Jakobsen — måske af forståelige grunde — mener, at der ikke er ret meget uden for Gladsaxe i dette land;

[Den fg. indenrigsminister.]

jeg tror nok, vi har andre erfaringer andre steder i landet. Men alt det skal jeg lade ligge.

Man skal imidlertid være klar over, hvad det er, man gør, dels hvad det er, man gør økonomisk, dels hvad det er, man gør politisk. Her kommer vi altså til at opleve, at man økonomisk flytter en skattebyrde fra ejendomsbeskatningen til indkomstbeskatningen, og ingen kan afdiskutere, at dette har en fordelingsmæssig virkning. Man kan drøfte, hvor stor eller hvor lille den er, men det ville være i strid med sandheden, hvis man prøvede på at afdiskutere, at det betyder en ændret fordeling i samfundet, og at det betyder en ændret fordeling til fordel for dem, der er besiddere af fast ejendom, og til ugunst for dem, der ikke er besiddere af fast ejendom.

Det gælder indtægtsmæssigt, men hvad der er mere væsentligt efter min opfattelse, er, at det også kommer til at påvirke formuefordelingen, for man skal jo ikke tro, sådan som det ofte fremføres i argumentationen, at hvis man letter ejendomsskatten, f. eks. for landbruget, betyder det, at landbruget får så og så meget mindre i udgifter, og dermed er de så og så meget bedre stillet. Ja, det gælder de nuværende ejere, og derfor forstår jeg godt, at de nuværende ejere er interesseret i det, men vi ved alle sammen, at det bliver kapitaliseret, og at den unge, der skal sætte bo, kommer til at betale kapitalværdien af den skattelettelse, som man forhåbentlig ikke vedtager her.

Man taler om at vi skal lette generationsskiftet. Man lægger sten i vejen for generationsskiftet, hvis man vedtager dette lovforslag. Man gør formuefordelingen skævere og cementerer derfor på længere sigt også en skævere indkomstfordeling.

Ja, jeg kalder det, i en periode, hvor også vi i cialdemokratiet prøver på at appellere til samfundsforståelse og til, at vi alle samsaen skal være med til at prøve på at løse samfundets problemer, for en dårlig handling, hvis man vedtager dette. Hvis man tror, at det gør det lettere at få de byrder, som hele befolkningen må bære for at klare de økonomiske vanskeligheder, vi vitterlig har, så tager man meget fejl. Man lægger også større sten i vejen for en fornuftig samfundsøkonomisk politik i Danmark.

Økonomisk er det, man gør, altså ikke forsvareligt. Det gavner nogle, det skader andre, og det skader os alle, fordi det gør det vanskeligere at få gennemført en ansvarlig økonomisk politik her i landet.

Det troede jeg at venstre ville tage hensyn til, jeg troede også, at de konservative ville, og jeg er forundret over, at kristeligt folkeparti ikke vil. CD har jeg i den henseende opgivet. Hvor det drejer sig om ejendomsbeskatning, har man et kompleks, og det er der ikke noget at gøre ved; mod komplekser kæmper selv guderne forgæves.

Så vil jeg gerne vende mig til det politiske. Hvad er så det, vi er vidne til her? Også det må kaste skygger — forhåbentlig ikke — men man skal vide, hvordan vores reaktion nødvendigvis må være, når man her ser et venstre danse efter fremskridtspartiets fløjte. Venstre ved udmærket godt, at der er andre muligheder for at forhandle i dansk politik. Venstre ved udmærket godt, at skal der ske noget fornuftigt også med vores økonomiske politik, så er det ikke til den side, det skal ske. Hvorfor vil man så være med til politisk at gøre det vanskeligere? Hvad er det for et formål, man har? Eller er man panisk slagen af skræk?

At fremskridtspartiet har taget dette standpunkt, kan vel ikke undre. At det betyder, at den direkte beskatning bliver forhøjet med mellem 400 og 500 mill. kr., derom siger man: ja, det er da ikke vores skyld, de kan jo bare spare ude i amterne. Det kan vi da ikke tage ansvaret for, siger man i fremskridtspartiet, vi vil da ikke forhøje det. Fremskridtspartiet med sin meget intelligente leder ved jo udmærket godt, at resultatet bliver, at indkomstkatterne i amterne bliver forhøjet, og fremskridtspartiet ved, at det betyder, at det er den proportionale beskatning, der får en yderligere tand opad. Det skal slås fast, det skal gentages på talerstol efter talerstol, det skal siges i diskussion mand og mand imellem. Et siger de damer og herrer, når de fører deres propagandatale, et andet stemmer de for om lidt.

Så må jeg sige til kristeligt folkeparti: jeg er faktisk rystet. (*Munterhed*). Ja, der skal meget til; selv om vægten er blevet mindre, skal der alligevel meget til at ryste mig. Jeg skal helt afholde mig fra religiøse citater, det mener jeg ikke kommer denne sag ved,

[Den fg. indenrigsminister.]

overhovedet ikke, men når kristeligt folkeparti med viden om, hvad konsekvenserne er af dette, alligevel stemmer for og samtidig fører den tale, man fører, hvor man også over for os, over for befolkningen giver udtryk for, at man vil være en af garantierne for social rimelighed, så bliver deres handling uforståelig.

Så siger hr. Jens Møller: ja men vi havde lovet det, vi havde lovet vælgerne det, og vi står ved vore løfter til vælgerne. Det er godt, det er rigtigt, og i overensstemmelse med løftet til vælgerne stillede kristeligt folkeparti et forslag om ændring af denne lovgivning, der gik ud på, at det, som kristeligt folkeparti havde lovet vælgerne, nemlig at lette beskatningen på produktionsjord, skulle gennemføres. Det blev stemt ned. Og så medvirker kristeligt folkeparti derefter, efter det, jeg har forstået af gruppens beslutning, til at gennemføre noget, som vel på dette lille område fortsat letter, som det hedder, skatten på produktionsjord, men samtidig fører til 4-5 gange så store lettelser på andre områder, som kristeligt folkeparti erklærer er urimelige. For at lette på et område, som måske dækkede en femtedel, et forslag, som man har fået forkastet, går man nu med til at gennemføre noget urimeligt på det område, som dækker $\frac{4}{5}$ af feltet. Altså det, der er spørgsmålet, er: hvad har man lovet? Har man lovet at lette skatten på produktionsjord, eller har man lovet det, man i øvrigt siger om socialt rimelige ordninger, idet man samtidig erkender, at $\frac{4}{5}$ af det beløb, der her er tale om, ikke bliver socialt rimeligt, men har en række urimelige virkninger?

Jeg vil gerne sige, at når man skal forhandle om tingene, er det meget svært at forstå, at man drager den konklusion. Derfor er jeg skuffet. Nå, det kan man naturligvis tage let i kristeligt folkeparti, jeg tager det ikke let. For hvad er det, vi nu oplever til sidst, når denne afstemning finder sted? Det er en deling i denne sal, hvor vi har i spidsen fanebæreren, fremskridtspartiet, og sjoskende bagefter venstre, konservative, CD med en lille fane og så til sidst kristeligt folkeparti, nødtvungent slæbt med. Og så alle os andre på den anden side.

Det er en delingslinje, som ikke svarer til dansk politik og dansk økonomis nødven-

dighed, og derfor burde man lade overordnede politisk-økonomiske hensyn være mere fremtrædende end større eller mindre partipolitiske fiduser, som man i dag stemmer efter. Undskyld ordet fiduser.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen)
(FP):

Hr. Karl Nielsen spurgte mig, om der kunne påvises eksempler på, at pensionister var gået fra hus og hjem. Jeg kender mange eksempler på, at pensionister har solgt deres hus, og så kan man jo spørge, om man kan udlægge det som, at de er gået fra hus og hjem. Ja, de har ganske enkelt solgt deres hus, fordi de ikke har råd til at bo i det længere på grund af disse høje grundskatter, som vi har fået efter stigningen ved den 15. alm. vurdering. Og det er da rigtigt, at disse skatter kan tinglyses som en offentlig prioritet på ejendommen, men det bliver de bare ikke, det ved hr. Karl Nielsen udmærket godt. Vi har for øvrigt diskuteret det tidligere. Det vil de ældre mennesker ikke, de vil hellere lide disse store afsavn, end at deres børn skal mangle noget. Det er et forhold, som bliver endnu værre ude i fremtiden, fordi vi jo må forudse nye store stigninger i grundværdierne ved den næste vurdering; derved vil disse pensionister blive endnu dårligere stillet end i dag, og der vil fremover blive tale om endnu flere eksempler, end vi kender i dag.

Med hensyn til den fungerende indenrigsministers bemærkning om, at vi flytter en skattebyrde over på indkomstbeskatningen, er det jo sådan, at amterne naturligvis selv fastsætter deres indkomstskatteprocent, men det er også sådan, at der er en ret god vilje ude i amterne til at forsøge at holde deres udgifter nede. Så meget gavn har det i hvert fald gjort, at fremskridtspartiet er opstået. Og de får nu i god tid klarhed over deres indtægter til næste år, hvis dette forslag bliver vedtaget, og der vil ude i amterne blive udfoldet store bestræbelser bl. a. ved hjælp af de fremskridtsfolk, der sidder dér, på at få lagt et budget sådan, at man kan undgå at forhøje disse indkomstskatter, selv om man mister den indtægtskilde. Den fungerende indenrigsminister sagde også, at der med dette forslag ville blive lagt sten i vejen for generationsskiftet. Der bliver netop ikke lagt sten i vejen for generationsskiftet, men

[Ove Jensen.]

socialdemokratiet har i allerhøjeste grad lagt sten i vejen for generationsskiftet ved den ny og skærpede kapitalvindingsskat, som ganske givet medfører en højere pris på landbrugsejendomme, og mange nyetable-rede har besvær med disse høje grundskat-ter, fordi de det første år har for lille en ind-tægt.

Hvad angår bemærkningen om, at hvis der skulle laves noget fornuftigt med hensyn til økonomien, skulle det ikke være sammen med os, er der altså forskellige opfattelser af det. Vi har den opfattelse, at hvis der skal laves noget fornuftigt økonomisk, skal det være med fremskridtspartiet. Socialdemo-kratiet har i hvert fald igennem mange år vist, at de ikke har kunnet lave noget fornuftigt økonomisk. Det, man har kunnet gøre, er, at man har forøget gælden til udlandet støt hvert år, og der er al mulig udsigt til, at det vil man fortsætte med. Det sidste tal, vi har fået med hensyn til finansplan og andre ting, tyder i hvert fald kun på, at den ud-vikling vil fortsætte, og at den sandsynligvis vil køre endnu stærkere fremover, end den har gjort indtil nu.

Jens Møller (KrF):

Flere har udtalt, at min kritik af lovfor-slaget ved anden behandling altså åbenbart var tomme ord, siden vi nu kan stemme på anden måde. Det kan jo undre én, at der er så mange, der kan blive forbavset over, at et parti vil sætte noget til side, også noget, der betyder noget, for at holde sine løfter til vælgerne. Det kan undre, at man mener, at løfterne til vælgerne skal betyde så lidt.

Økonomiministeren var rystet. Det skulle økonomiministeren have tænkt over lidt før, for hvis han før anden behandling havde været lidt nemmere at tale med, havde der måske været mulighed for at få vores forslag ændret noget og have fået det igennem, så vi havde undgået alle disse forskellige ting. Vi har gentagne gange forsøgt at få en sam-tale i gang om de ting med socialdemokra-tiet, men den har ikke rigtig kunnet komme i gang.

Jeg må på det skarpeste afvise den mis-tænkeliggørelse af vores gruppes arbejde, som er kommet fra den modsatte side af sa-len, hvor man ligesom antyder, at der skulle være tale om en aftale om én, der ikke

skulle stemme, eller den slags ting. Jeg ved ikke, hvordan det kan være, at visse folke-tingsmedlemmer så let får den slags tanker, jeg ved ikke, hvor de får dem fra. Vi har i kristeligt folkeparti anvendt megen tid, mange timer og mange kræfter på at opnå enighed om denne sag i gruppen. Det kunne ikke lade sig gøre, og vi hverken vil eller kan tvinge mennesker til at stemme imod deres overbevisning.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal ikke bruge tiden på at forklare, hvad den fungerende indenrigsminister mente, når han talte om mit kompleks. Det kræver en lang, lang historisk udredning, der startede langt tilbage i socialdemokra-tiet. (*Munterhed*). Ja, jeg kan fortælle soci-aldemokratiske medlemmer af dette høje ting, at man lo ikke nær så meget, da mit kompleks blev drøftet i den socialdemokra-tiske gruppe for et par år siden. Det var nemlig det samme kompleks. Mit kompleks kom første gang frem, da det drejede sig om at bekæmpe grundstigningsskylden. Da mødte jeg de samme toner om komplekset. 2 år efter gennemførte den socialdemokrati-ske regering afskaffelsen af grundstignings-skylden.

Mit kompleks kom også frem, da jeg i den socialdemokratiske gruppe skulle diskutere med en indenrigsminister — en indenrigsmi-nister, der var rigtig indenrigsminister og ikke fungerende, og som også hed Hække-rup. Han var meget modstander af det små-pjatteri, jeg kom med om, at man skulle frit-tage de gamle for at få deres skat indefrosset osv., altså det, der blev henvist til for et øjeblik siden, at den lov havde man; den blev også vedtaget. Endelig var der leje-værdi af egen bolig, som vi jo også havde lidt komplekser om i den socialdemokratiske gruppe, og det fik visse virkninger, der bl. a. gør, at en socialdemokratisk minister ikke kan tale lige så kraftigt til dette høje ting i dag, som han kunne dengang, for der er 20-25 mandater mindre at tale på baggrund af, end der var dengang, og det har en vis ten-dens til at virke.

Må jeg så bare over for noget, der før blev sagt, sige: ja, det er udmærket, det med, at det er helt anderledes alle andre steder end i den del af landet, jeg har mine erfaringer fra — nu har jeg altså talt med et par kolleger

[Erhard Jakobsen.]

andre steder fra også. Men lad det ligge. Jeg spørger bare: vil nogen benægte, at en forholdsvis velstillet mand med 65 pct. i trækprocent kun betaler 35 pct. af den grundskyld, der bliver pålignet ham? Er der nogen, der vil bestride det? Naturligvis ikke. Er der nogen, der vil bestride, at den mand, der næsten ingen skat betaler, kommer til at betale så at sige hele sin grundskyld selv? Det er der formentlig ikke. Hvor ligger den sociale virkning, den heldige sociale virkning i det dér? Er der nogen, der vil bestride, at i det øjeblik man sætter indkomstskatterne i vejret, bliver det den mand, der har fået den største stigning i sin indkomst som følge af, at det største fradrag er faldet væk, der rammes af det? Det var da derfor, de konservative i Gladsaxe gerne så grundskylden sat i vejret; det er da klart, for de ved udmærket godt, at så stiger det fradrag, de får i deres skat. Omvendt nu, nu falder der et fradrag væk.

Endelig det tredje: er der nogen, der vil bestride, at hvis det her drejer sig om f. eks. 500 mill. kr., som ikke længere skal betales i grundskyld, så vokser indkomstmassen til kommunen, amtet og staten med de 500 mill. kr., og hvis trækprocenten er 50 pct., er det altså en halvdel af dette beløb, der er i klemme for det offentlige? Hvis nogen vil bestride det, ja, så all right, så skal vi til at regne efter nye regnebøger. Men jeg tror ikke, nogen vil bestride det. Se, det var det, man skulle have lagt frem for udvalget i stedet for bare at køre frem med nogle påstande om nogle godsejere osv., for det er mindre væsentligt. Det er det andet, der skal bære.

Christophersen (V):

Økonomiministeren stillede et par spørgsmål til mit parti. Han spurgte først: hvad er formålet med, at venstre stemmer for dette forslag? Det kan besvares meget klart: det er venstres politik. Det er tilfældigvis fremskridtspartiet, der i år har fremsat forslaget, men økonomiministeren og regeringen ved, at det er og altid har været venstres politik at få nedbragt beskatningen af fast ejendom. Og det er en politik, som i øjeblikket er særlig vigtig: den er omkostningsdæmpende, fordi den nedbringer omkostningerne

på produktionsjord, den er socialt vigtig, fordi den er med til at mindske stigningen i boligudgifterne, og den er socialt rimelig, fordi den er en fordel for en lang række mennesker med lave indkomster på højt vurderede ejendomme.

Så siger ministeren: ja men så burde man dog af hensyn til overordnede politiske formål lade være. Hvad er det, ministeren siger med det? Han siger, at af hensyn til disse overordnede politiske formål bør venstre opgive sin politik, mens regeringen skal have lov til at fastholde sin politik. Det er ikke på den måde, regeringen skal vente at få venstre i tale.

Arentoft (FP):

Hr. Kaj Hansen og den fungerende indenrigsminister har ironiseret meget kraftigt over for de partier, som vil stemme sammen med fremskridtspartiet, og ministeren talte om partier, der sjuskede rundt med faner af forskellig størrelse. Jeg kan da godt se, det er særlig kedeligt, hvis man skal sjoske rundt endog uden fane. Men jeg synes, det er et meget farligt princip at komme ind på, og jeg vil godt prøve at omskrive et udtryk, som hr. Hilmar Baunsgaard lancerede for nogle år siden: det er ligegyldigt, hvem man stemmer sammen med, men det er ikke ligegyldigt, hvad man stemmer for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Jeg skal lade afstemningen over lovforslaget foretage ved navneopråb.

Lovforslaget blev ved det derefter foretagne navneopråb, som nedenstående liste viser, *forkastet* med 84 stemmer mod 84; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod; 9 medlemmer var fraværende.

Ja:

Anders Andersen (V), Kaj V. Andersen (V), Kirsten Sparre Andersen (V), Nyboe Andersen (V), Svend Andersen (Rosk. a.) (FP), Arentoft (FP), Arnfast (CD), Bach (FP), Bay (FP), Biltzing (V), Hans Bjerregaard (FP), Arne Bjerregaard (KrF), Brixtofte (V), Brusvang (CD), Brøndsted (V), Burgdorf

(KF), Chr. Christensen (KrF), Arne Christensen (V), Christophersen (V), Dohrmann (FP), Enggaard (V), Erendsson (FP), Jens Foged (V), Glensgård (FP), Glistrup (FP), Guldberg (V), Hagen Hagensen (KF), Halvgaard (FP), Holger Hansen (V), Ivar Hansen (V), Karen Thurøe Hansen (KF), Poul Hartling (V), Holmberg (V), Peter Holst (V), Honoré (KrF), Houbak (V), Hovmand (V), Hölge (FP), John Haaber (V), Bertel Haarder (V), Jens Jacobsen (V), Kirsten Jacobsen (FP), Erhard Jakobsen (CD), Jens Peter Jensen (V), Karlskov Jensen (V), Ove Jensen (FP), Søren Jensen (Hasseris) (V), Tandrup Jensen (FP), Jørgen Junior (FP), Kjærulff-Schmidt (FP), Knie-Andersen (V), Elsebeth Kock-Petersen (V), Kofoed (V), Jeppe Kristensen (V), Inge Krogh (KrF), Lennart Larson (V), Lembourn (KF), Nathalie Lind (V), Lowzow (KF), Mette Madsen (V), Wichmann Madsen (V), Maisted (FP), Jens Møller (KrF), Poul H. Møller (KrF), Røtzler Møller (V), Nauerby (FP), Brøndlund Nielsen (V), Ninn-Hansen (KF), Birgitte Oxdam (V), Aksel Pedersen (V), Inger Stilling Pedersen (KrF), Johan Philipson (V), Poulsgaard (FP), Eva Rothenborg (FP), Jytte Røge (FP), Schlüter (KF), Jes Schmidt (CD), Anna Dorith Skriver (V), Stetter (KF), Svend Erik Sørensen (KrF), Tange (FP), Voigt (FP), Wamberg (FP) og Kristen Østergaard (V).

Nej:

Erik Andersen (S), Juul Andersen (S), Normann Andersen (S), Ole Andersen (S), Svend Andersen (Bornh.s a.) (S), Auken (S), Bernhard Baunsgaard (RV), Gunner Baunsgaard (RV), Hilmar Baunsgaard (RV), Bilgrav-Nielsen (RV), Kurt Brauer (SF), Lasse Budtz (S), Camre (S), Poul Dalsager (S), Poul Dam (SF), Knud Damgaard (S), Erling Dinesen (S), Lone Dybkjær (RV), Steen Folke (VS), Fuglsang (DKP), Grünbaum (S), Gudme (RV), Jens Kristian Hansen (S), Jørgen Peder Hansen (S), Kaj Hansen (DKP), Kurt Hansen (VS), Lysholt Hansen (S), Ove Hansen (S), Svend Haugaard (RV), Thomas Have (S), Heinesen (S), Kristine Heltberg (SF), Hjortnæs (S), Dycke Hoff (S), Erik Holst (S), Grete Hækkerup (S), Per Hækkerup (S), Svend Jakobsen (S), Erling Jensen (S), Hans Jørgen Jensen (S), Hen-

ning Jensen (S), Jørgen Jensen (DKP), Knud Jespersen (DKP), Lars Emil Johansen (SF), Anker Jørgensen (S), Carl-Einar Jørgensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Risgaard Knudsen (S), Ejler Koch (S), Morten Lange (SF), Freddy Madsen (DKP), Maigaard (SF), Niels Matthiasen (S), K. J. Mortensen (S), Poul Mortensen (S), Inge Fischer Møller (S), Orla Møller (S), Otto Mørch (S), Helge Nielsen (S), Johan Nielsen (S), Karl Nielsen (S), Ib Nørlund (DKP), Kjeld Olesen (S), Aase Olesen (RV), Erling Olsen (S), Robert Pedersen (S), Buchart Petersen (S), Gert Petersen (SF), Ingomar Petersen (RV), Grethe Philip (RV), Henning Philipson (SF), Kaj Poulsen (S), Hanne Reintoft (DKP), Winnie Russell (S), Sigsgaard (VS), Skytte (RV), Stinus (RV), Søgaard (S), Nørgaard Sørensen (S), Tastesen (S), Chr. Thomsen (S), Birte Weiss (S), Wilhjelm (VS) og Ømann (SF).

Stemmer ikke:

Ritta Ahm (KrF) og Rosing (Grønl.)

Fraværende:

Haunstrup Clemmensen (KF), Egon Jensen (S), Kampmann (S), Edele Kruchow (RV), Gerda Møller (KF), Tove Nielsen (V), Patursson (Færø.), Ebba Strange (SF) og Jacob Sørensen (V).

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af omlægningen af det kommunale regnskabsår til kalenderåret.

(Lovforslag nr. 220. Fremsat 13/5 75. Første behandling 22/5 75. Betænkning 3/6 75. Anden behandling 17/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 165 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.